

зачяло, что избѣгава отъ напшты срѣдства за изслѣдваніе и прѣдсѣда на изображеніята толкъ различни кога ся измѣтва голошчето? Още той забѣлѣзва, че едно яйце не е никакъ единъ растлекъ, то е едно вещество, опрѣдѣлено да храни единъ растлекъ, който задържава испървомъ вѣтрѣ въ яйцето едно мѣсто твърдѣ малко, и така да може изчезне, или отъ полето на микроскопа, или отъ сѣжда на химіята. Тѣй е простено да ся смѣнѣва нѣкой, спорядъ Берарда, че естество на растлека да е изначяло съставено съ истый начинъ въ различныты родове.

Най-послѣ много души съледатели, кога търсятъ да изяснятъ живота съ естествены теоріи, казвать, че състои въ едно непрѣкъснато слѣдованіе отъ химически дѣйствія. Едни му приемать зачалото въ кислорода, нареченъ *животень въздухъ*; други, по-много отъ първити, отійвають та припознавать на илектро-магнетизма и на невѣсомыты теченія еднѣ органороднѣ и животворнѣ силѣ.

Животъ-тъ, истина е, съществува само въ организаціята, на която шишлуката е първото врѣмя, простый, испървный и начяльный кроежъ; той не може ся развые и задържава безъ помощь-та на естествени дѣятеле. Обаче да ся прѣдполага, че той произлазя отъ свѣтлината, отъ горящината, отъ влажноть-та, отъ кислорода, отъ земята или отъ илектризма, то ще рече, че живы тѣла могатъ ся изродявать отъ едно физическо зачяло, отъ истыты силы на естество; то е, съ една рѣчь, да ся приема учението на самородныты създанія. „Подъ самотворенъ родъ, казва Бурдахъ, трѣба да ся разумѣва всяко происхождение на живыты съществуванія, кой-то, като не прилича нито по веществото, нито по начина, на същества отъ истый родъ, има, за начялна точка, тѣла отъ единъ другъ родъ, и зависи отъ едно съдѣйствіе отъ други обстоятелства. То е показваніето на едно ново същество и безъ родителе, съ една рѣчь единъ първоначяленъ родъ, едно създаніе . . . Мы го припознаваме врьдомъ, дѣто виждаме да ся явява едно органическо тѣло, безъ да осетимъ друго тѣло отъ истый родъ съ което може ся произведе, или открие въ него нѣкоя чясть, заможна да направи развѣжданіето.“

Тукъ му не е мѣстото да ся испытва една система, что ся относя особито на философіята, на естествената исторія и на най-тяжкыты въпроси отъ науката за чловѣка. Безполезно е да ся спомне, че това прѣдположеніе е още отъ врѣмято на Левсиппа и на Епикуриенети, че то е было проповѣдано и поддържано отъ высокы умове, прѣвъ всити вѣкове, до Буфона и Ламарка. Обаче не ся пріе никогажъ безъ силны противорѣчія; още и по врѣмято на разчюваніето на това училище, хората пытаха Епикуриенеты, зачто естество, другъ пѣтъ толкъсь плодородно, не произвожда ничто, не ражда ничто днесъ безъ сѣмя, безъ измѣтено яйце отъ едно същество прилично на него. Тѣхнити отговори на това залаваніе толкъсь просто и толкъсь силно колко доказвать сла-